Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Dauidis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalm. XXX. Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

Visual Library

2 Debitam ſummo reuerenter I AE
Nominis famam, decus atque cunctis
Partibus pulcrum, penitusque ſanctum
Cedite proni.
3 Vox aquis I AE validisque ventis
Imperat, FORTIS tonat ille compos
Gloriæ, & fluctus pelagi profundos
Commouet I AS.
4 Vox potens I AE probat obſtupendam
Vim, decus ſummum probat illa magnis
Vſibus rerumque hominumque mundum
Clara per omnem.
5 Vox minax I AE valet vſque ab imis
Stirpibus cedros ruere: ipſe & I AS
Strauit excelſas Libani virentis
Sæpe cupreſſos.
6 Quæ velut fortes ſaliunt iuuenci;
Sarion, ſummum & Libani cacumen
Inſtar exultant catuli ferocis
Rhinocerotis.
7 Flammeos I AE iaculatur ignes
8 Vox tonans, tractus quatit & remotos
Parturit vaſti tremefacta ab I A
Silua Cadeſsi.
9 Cogit I AE vox properare duro
Fœtibus ceruas vtero tumentes:
Frondibus nudat nemus, huius almo
Gloria templo
10 Vocibus cunctis ſonet: vnus I AS
AEthere vltrices ſoluente nubes
Sedit I AS Rex, patulo & ſedebit
Prouidus orbis
11 Robur & charo populo benignus
Proferet fauſtum moderator I AS:
Præſide hoc tutum populum ſecunda
Proſpiciet pax.

PSALM. XXX.

Exaltabo te Domine, quoniam ſuſcepiſti me.

FIDES VICTRIX.

1 Pſalmus cantici initiationis Domus Dauid.

Ode Dicolos Tetraſtrophos.

2 IAS te hymniſonis laudibus efferam,
Qui me de miſero ſubleuans gradu,

Nec

Nec paſſus rabida es lętitia inuidos
Inſultare malis meis.
3 Vt te voce meum mæſtiſona Deum
IAS ingemui, queſtubus & pijs
Expectata meis te medico ſalus
Et membris rediјt vigor.
4 IAS tu reducem tartareo ſpecu
Hanc iuſsiſti animam ſiſtere, & è lacu,
Quò iam præpropero funere veneram,
Viuum me reuocas bonus.
5 Ergo experta cohors munera proſpera
IAE, huic magnificis pſallite laudibus,
Hunc grato memores carmine & optimum,
Hunc & dicite maximum.
6 Huic namque ira breui temporis horula
Durat, ſed placidis muneribus fauor
Vitas perpetuas, veſpere flentibus
Manè his lætitiam refert.
7 Hic dum ſaluus ego diffluerem bonis,
Dixi, de ſtabili non mouear gradu,
8 Hæc dum ſecla latent: namque meum tuus
Montem munierat fauor.
IAS heu facies dum remoues tuas,
Turbatus miſeris excideram modis:
9 IAS te precibus (ſicuti ſueueram
IAM ſuppliciter) voco.
10 Vſus quis fuerit ſanguinis heu mei,
Cùm greſſu foueam præcipiti petam?
Num puluis fidei concelebret tuæ
Virtutem, aut referat cinis?
11 Hos IAS gemitus auribus excipe,
IAS me miſerum commiſerans iuua,
Auctor præſidio quo ſolitus mihi
Adſis, auxilio & veni.
12 Tunc triſtes elegos in placidum chorum
Mutaſti, & rigidos, horrueram quibus,
Saccos, me exuere, & cingere gaudia,
Magnam & lætitiam iubes.
13 Vt te lætifico gloria carmine
(Nec ceſſare ſciens) perſonet, ô Deus:
IAS ſemper eris tu mihi, quem pijs
Æternum ſeruas modis.